

Schůzka

6.9.2007

Účast: Regi, Kleo, Thon, Pavel, Ghade, Tomm, Konoy, Ghar

Tato schůzka byla neobvyklá tím, že byla 1. v roce 2007/08 a tím, že jsme se sešli na náměstí Grobady, kde se v okolí odehrávala první část celoroční hry: „Civilizace“.

Asi v 17,15 jsme odešli do průchodu před Gharou radnici. Zde nám byl přečten úvod do hry. Dále nám byli zadány určité body, které jsme měli najít a určit určitý počet zlatáček, piškotů, nebo jsme měli jít napustit vodu do helímky, kterou jsme museli nejnave najít. Aby to nebylo tak jednoduché, pohyboval se po městě Ghade, který nám to mohl vešit.

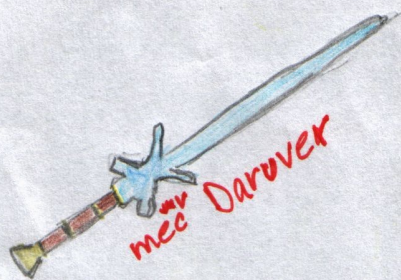
Moje lahvička s helímky vody byla rychlá a osvětlila se. Běžel jsem s helímkou v průchodu na náměstí Grobady ke kasně, nabral vodu a opatrně ji nesl zpět ke kontrole v průchodu.

Tato část hry jsme všichni splnili, kromě Thona, který místo 4 chybějících zlatáček udělal 40 křehů :-)

Poté jsme se vrátili zpět do smubnu, kde jsme shodnotili průběh hry a probírali pravidla celoroční hry.

✂ Schůzka skončila v 19,00

Stur

získá ho ten, kdo bude
mít pota bore nejvíc
obyvatelstva

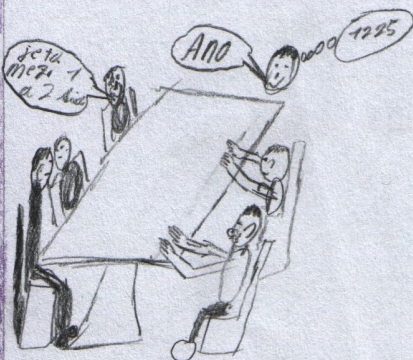

Schůzka 13.9. 2004

Na této schůzce jsme zahájili. Konoy rozdělil Thonovi, Kleovi a Regimu příkazy na Helianthus (náčnickovýkura). Když si je ~~odradali~~ vyplnili, tak je Konoyovi odesdali. Po odesdání příkazů jsme šli za srub, kde jsme hledali správu. Když jsme ji nemohli najít, tak Regi přesně odhadl vzdálenost od srubu a tak jsme ji našli.

Po návratu do srubu jsme hráli hru s čísly. Princip této hry byl velmi jednoduchý, spočíval v tom, že Konoy si myslí jakékoliv číslo a my jsme popořadě říkaly otázky na které mohl Konoy odpovědět jen "ano" nebo "ne". Zahráli jsme si také čtveráky. Po té jsme si zahráli fotbal. Dýlo se Konoy a Tom proti slyšku. Vybrali jsme my, ale jak se říká: "Hlava viděším, čert poražím". Po fotbalu Tom vytáhl svůj "note book" a dívali jsme se na ~~na~~ stránky s naší celoroční hrou. Po návštěvě stránek nás Konoy seznámil s naším ~~novým~~ novým bodovacím systémem. Schůzku jsme zakončili a šli domů.

Účast: Konoy, Mike, Kleo, Regi, Thon, Thur a asi od půlky Tom

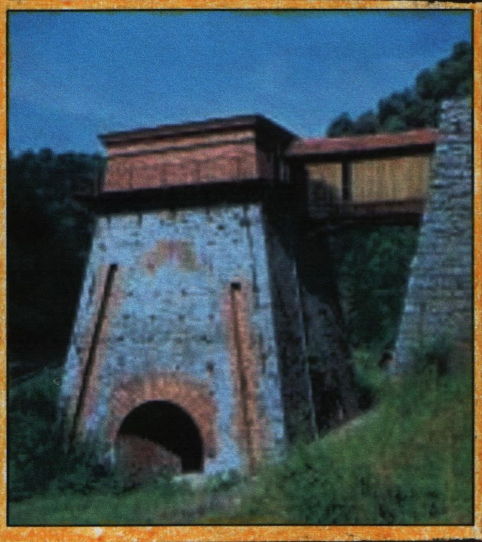
Mike

Výlet 15.-16. 9.

Když jsem přišel na sraz, bylo asi třičtvrtě na devět. Byli jsme čtyři - Konoy, Regi (já), Mike a Stur. Myslel jsem si, že v takovémhle počtu bude výlet stať za prd, ale nakonec to bylo fajn. Konoy, Mike a Stur šli do skladu pro stany, a já zůstal u batohů. Málem jsem usnul, než přišli - prej byl kompletnej jenom jeden stan, a ten druhej museli seskládat z různých částí (jako Lego=), tak jim to chvíli trvalo. Pak jsme vyrazili. Konoy naplánoval trasu, kde bylo hafo památek, jeskyní a lakových těch různých věcí. Tak jsme dělali přestávky docela často, abychom si to mohli prohlédnout, protáhnout, a Konoy vyfotit.

Prvně jsme došli do Bílovic. Teda, nebylo to tak snadný, jak si možná někdo představuje. Vybrali jsme si asi tu nejtěžší cestu, jak se dostat do Bílovic. - Byli jsme na srazu a došli vedla jenom nějaká stma cestička (nebo spíš klouzačka=) v křoví. Prvně šel Konoy, pak Stur. Nám s Mikem se nechtělo lízt dolů s baglama, tak jsme je hodili na před. Mike dohodil až na cestu, já někam do křoví, tak jsem to potom musel vymáčkat. Mike, jak šel dolů, tak šlapl do vosího hnízda. Takže dostal šihadlo. Rychle jsme se sebrali a odešli. Dobrý začátek, že=)

No, po tomhle zážitku Mike po celý zbytek výletu začal zdírat, vzdychat, když někdo řekl „Bacha, vosá!“

První zastávku jsme měli na lakové louce, kde jsme si dali oběd a Konoy vymyslel lakovej závod - kdo rychleji ma-
~~že~~ hlas napočítá do sta, a pak zase od sta do nuly. Ono to není tak snadný - tak měla Mike, když počítal po-
xpátku = 79, 78, 77, 73, 72, 71 =)

Nejrychleji to zvládl Konoy (1:55), pak já, pak Mike a nakonec Stur (3:56). Po téhle přestávce jsme se zase vydali na pochod.

Po pár minutách šlapání jsme došli ke okraji Babic. Byly tam otěchy, tak jsme se museli => zastavit. Zdláblí jsme pár očí a šli dál.

Zatím jsme ušli asi 10 kilometrů, ale konopci to bylo ještě málo, tak jsme šli dál, až k Alexandrově rozhledně.

N^o, spíš než Alexandrova rozhledna by sedělo „Alexandrova rozpadlina“. I přes tyto drobné nedostatky jsme u této barabary strávili dvě krásné hodiny polehávání a po-
flakování. Pohodu občas narušil Mike, který nás bombardoval šipkama, nebo vyháňel z lavičky, kde rovnou někdo ležel.

Potom nám už sbalit a vypadnout našli místo na my, zapálili ohně už tma, ale že je teprve jsme ještě

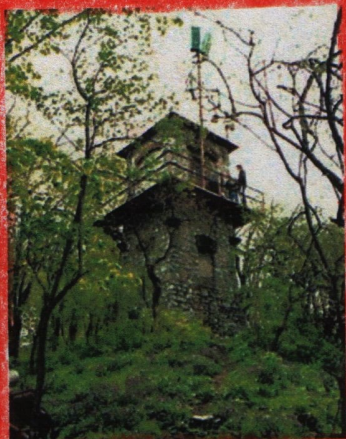
jenom slyšelo se. Asi za hodinu jsme spali, raděovali sta- a mlekli. Byla pak někdo zjistil, osm hodin. Tak pokecali, zahráli

hru a v deset jsme usnuli. V noci byla docela síma a kolem nás veselé poháňali noční lesní zvířata, takže jsme se moc nespali.

Ráno se vřichni, až na Mika a Stura vzbudili v osm.

Udělali jsme si minirozcvičku, nasnídali se, sbalili stáry a šli jsme dál. Ten den bylo docela vedro.

Sešli jsme do údolí a podél potoka jsme došli k Býčí skále. Sice ještě nebyla obevěna, ale stejně jsme tam hod-
ku pobýli. Dali jsme si rávod, kdo víckrát pínkne míčkem o druhý míček.

Moc nám to nešlo - nejvíckrát udělal Ko-
noy - 6x. Mike potom asi půl hodiny odmí-
tal udělat kliky, jak mu řekl Konoj.

Díky naší spolupráci je přece jenom nako-
mec udělal.

Údolím jsme šli dál, až jsme došli k jes-
kyni Jáchymce, kde jsme se zastavili zase. Jeskyně měla různě pospojované místnosti, tak

jsme ji skoro celou protekli. Pár míst jsme ale vynecha-
li, protože naše jediné zdroje světla byla skoro vybitá la-
terka a baterka v mobilu. Jeskyňe byla opravdu pěkná.
Došli jsme do Josefova, tam jsme naplnili vodu a mkli
se na hut' Františka (hut = obrovská pec, kde se tavilo železo)
Štárek si koupil turistickou známku, bez které by snad
ani nedokázal žít a odešli jsme. Tohle byla naše poslední
"památková" zastávka. Pak už jsme se jenom stavili do dda-
mova na kofčů (tedy falešnou kofolu, ne tu pravou) a čekali
naš dlouhý, namáhavý a strhující kopec do Ustě-
hova.

Ten kopec nás malým zabil. Ale potom - konečně - jsme
sedli na autobus a dojeli do Brna. Šťastný návrat...
a žili šťastně až do smrti =>

Jedno větou shrnutý: dobrý výlet, sice v pár lidech, ale
v poho.

Napsal

Rejs

Schůvka 27.9.2007

Na této schůzce byl Nabion, Já, Kleo, Mike, Gaur, Shade a Konoy.
Na začátku konoy vyhlásil ~~od~~ pohyby o víkendovém
výletu na který měl jít Mike a mně v nějaké akci.
Pak jsme hráli ~~trochu~~ jednu hru kterou přinesl Konoy a
šlo o to že byli dvě družstva (Shade, Mike, Já - Kleo,
Gaur, Nabion) a na ruce 40 křížků (číslo 1-32 a 8 šolíků).
Brali jsme si jednoduché listy a říkali jsme se máme větší
nebo menší číslo a rabi-m slova kuleš. Pak jsme si procvičovali
opravovědu a vyhrál Nabion, Já byl druhý a Gaur třetí. Na
konci jsme hráli Cantonium ve stejných podmínkách. Se začala
Konoy vymýšlet lehká slova jako stroupek a ale pak
to už byla těžší a bezoni Konoy vymýšlel slova jako
Afrika, šibolom a obří.

Pavel ©